

“Klup effe d’r Uit”

9 november van 14.00 uur tot 16.00 uur

Thema Parijs

CAROLE MARIE DOUCET, ZANG
HANS VAN GELDEREN, GITAAR

'Padam Padam'

Geschreven door Henri Contet et Norbert Glanzberg,

Dit nummer is ook gezongen door Edith Piaf in 1951. Zij verzong de titel van de chanson.

Edith Piaf

Piaf werd in Parijs geboren als dochter van een Italiaans-Berberse kroegzangeres en een Franse acrobaat. Ze werd opgevoed door haar grootmoeder, die in Normandië een bordeel uitbaatte.

Piaf overleed op 47-jarige leeftijd aan een inwendige bloeding op 10 oktober 1963. Jean Cocteau, haar grote vriend, werd binnen enkele uren na het horen van het nieuws over haar dood door een hartaanval getroffen en overleed ook. Naar verluidt zou hij hebben gezegd: Ik ben ongeneeslijk ziek, dat is erg; Piaf is dood, dat is erger. Ze werd begraven op

de begraafplaats Père-Lachaise in Parijs. Haar begrafenis trok honderdduizenden belangstellenden en de plechtigheid bij de begraafplaats werd geblokkeerd door meer dan veertigduizend bewonderaars. Charles Aznavour, herinnerde eraan dat de begrafenis van Piaf het enige moment was na de Tweede Wereldoorlog dat het verkeer in Parijs stillag.

Yves Montand, 'Les feuilles mortes'

Gedicht van surrealist Jacques Prévert, muziek Joseph Kosma

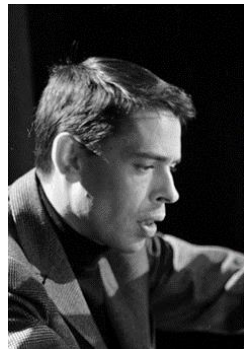
Deze chanson is bekend geworden door de uitvoering van Yves Montand, in de film 'les portes de la nuit'

Montand werd geboren nabij Florence. Zijn vader was Giovanni Livi, later actief lid van de Communistische Partij. Montand was zelf ook een sympathisant van deze partij. Met zijn ouders, die op de vlucht waren voor het fascistische regime van Mussolini, vertrok hij op jonge leeftijd naar Frankrijk.

In de filmwereld debuteerde hij in Etoile sans Lumière (Marcel Blistène, 1946) waar hij samenspeelde met Piaf. Het door Montand in die film gezongen liedje Les feuilles mortes werd een groot succes. Montand stierf in 1991 op 70-jarige leeftijd aan een hartaanval. Hij had een relatie met Marilyn Monroe in het begin van de jaren zestig. Hij was twee keer getrouwd, met Simone Signoret en met zijn assistente Carole Amiel van 1987 tot zijn dood. Met Carole heeft hij één zoon, Valentin Montand, geboren in 1988. Montand ligt ook begraven op de begraafplaats Père-Lachaise in Parijs.

Jacques Brel, 'La chanson des vieux amants'

Brel groeide op in een burgerlijk milieu. Aanvankelijk wees alles erop dat hij zijn vader later zou opvolgen als fabrieksdirecteur. Bij de humanistisch-katholieke jeugdbeweging legde hij zich ondertussen toe op zang en toneelspel. Hij ontmoette er ook Thérèse Michielsen ('Miche'), met wie hij trouwde. Het paar kreeg drie dochters.

In 1956 beleefde Brel zijn doorbraak met het succesvolle plaatje Quand on n'a que l'amour. Brel was vanaf dat moment erkend artiest. Dat de

kwaliteit van zijn gezinsleven er intussen niet op vooruitging, bleek toen Miche in 1958 besloot om met de kinderen weer in Brussel te gaan wonen. Miche en Jacques leidden van dan af gescheiden levens, maar de relatie werd nooit definitief verbroken. Jacques bleef kostwinner en speelde incidenteel de rol van huisvader. Dat hij er vele minnaressen op na hield, was een publiek geheim. Naast de prachtige chansons die Brel zong, was hij ook zeer actief geweest als acteur. Brel overleed op 9 oktober 1978 aan de gevolgen van longkanker.

‘Chaque fois’, (Telkens weer)

Telkens weer haal ik mij in mijn hoofd
Dat ik die hemel krijg die mij wordt beloofd
Telkens weer wordt alle blauw weer grijs
Sta ik teleurgesteld buiten in de kou
Maar telkens weer denk ik, er komt er een
Waar ik alleen voor leef
Mijn hart aan geef
Bij wie ik vindt dat wat ik nu ontbeer
Liefde voor altijd, telkens weer

Telkens weer slaat wat er vroeger was
Weer als een vlam omhoog uit de oude as
Telkens weer alsof het nooit geneest
Blijft er die pijn bestaan om wat is geweest
Maar telkens weer denk ik, er komt er een
Waar ik alleen voor leef
Mijn hart aan geef
Bij wie ik vind dat wat ik nu ontbeer
Liefde voor altijd, telkens weer

Maar telkens weer denk ik, er komt er een
Waar ik alleen voor leef
Mijn hart aan geef
Bij wie ik vind dat wat ik nu ontbeer
Liefde voor altijd, telkens weer

Bourvil, 'Salade de fruits'

Zijn pseudoniem is afgeleid van het dorp Bourville in Normandië, waar hij zijn kindertijd doorbracht. Bij het grote publiek zal Bourvil bekend blijven dankzij zijn rollen in komische films vooral als tegenspeler van Louis de Funes. Bourvil nam ook een driehonderdtal liedjes op, voornamelijk in de hem kenmerkende naïef-humoristische stijl.

Hij overleed in 1970 op 53-jarige leeftijd aan de gevolgen van de ziekte van Kahler, waar hij tevergeefs lange tijd tegen had gevochten.

Charles Aznavour, 'La mama'

Aznavour werd geboren als zoon van Armeneense ouders. Zijn ouders verbleven, in afwachting van een visum voor de Verenigde Staten, op doorreis in Parijs, maar vestigden zich in die stad na zijn geboorte. Aznavour trouwde drie keer: in 1946 met Micheline Rugel, in 1956 met Evelyn Plessis en in 1967 met de meer dan 20 jaar jongere Zweedse Ulla Thorsell. Uit zijn huwelijken zijn zes kinderen geboren: Met zijn vrouw Ulla woonde hij zes maanden per jaar in Zuid-Frankrijk en de rest van het jaar in Genève in Zwitserland.

Charles Aznavour overleed op 1 oktober 2018 op 94-jarige leeftijd.

Juliette Gréco, 'Un petit Poisson un petit oiseau'

Gréco was in 1939 balletleerling in het Opéra de Paris. Tijdens de bezetting van Frankrijk door Nazi-Duitsland zat haar moeder in het verzet en was zij daar zelf ook bij betrokken. Toen ze echter gevangen werd genomen, werd ze niet gedeporteerd wegens haar jonge leeftijd.

Het levensverhaal van Juliette Gréco lijkt een filmscript. In 1945, direct na de bevrijding van Parijs, wordt het rumoerig in de kelders en kroegen van Saint-Germain des Prés, de studentenwijk van Parijs. Jean-Paul Sartre en Simone de Beauvoir, Maurice Merleau-Ponty, Jean Cocteau, Boris Vian en Albert Camus komen er samen om naar jazzmuziek te luisteren, te filosoferen en te dansen. De 18-jarige Gréco woont met haar zus boven een van die vaste kroegen. Daar maakt ze kennis met filosoof Merleau-Ponty, die haar vervolgens bij de rest van de groep introduceert. Het is Sartre die haar in 1949 op een avond zegt dat ze moet gaan zingen. De volgende ochtend, bij hem thuis, heeft hij een aantal gedichten klaargelegd die hem geschikt lijken. Ze kiest er een paar uit, en hij brengt haar in contact met componist Joseph Kosma. En vanaf het eerste optreden heeft ze wereldwijd succes. Ze is inmiddels 91 jaar en treed niet meer op.

Charles Trenet, 'L âme des poètes'

Trenet, geboren in was een Franse zanger, componist en acteur, actief vanaf de jaren 30 tot aan de jaren 90 van de 20e eeuw. Trenet, die vanwege zijn komische expressie en zijn vilten hoedje de bijnaam "Le Fou Chantant" (de zingende dwaas) kreeg, is vooral bekend vanwege zijn wereldhits Douce France en La mer. In Frankrijk wordt Trenet net zo geroemd als Édith Piaf en Charles Aznavour.

Jacques Brel, 'Le port d'Amsterdam'

Het lied heeft de vorm van een crescendo en beschrijft de ervaringen van matrozen tijdens hun verlof in de rosse buurt in Amsterdam.

In de havenstad Amsterdam
Zijn zeelui die bezingen
De dromen waardoor ze achtervolgd
Worden
Over het gulle Amsterdam

In de havenstad Amsterdam
Zijn zeelui die maffen
Als wimpels
Langs de dode oevers

In de havenstad Amsterdam
Zijn zeelui die sterven
Vol bier en tragedie
Bij het eerste ochtendlicht

Maar in de havenstad
Zijn zeelui die worden geboren
In de vette hitte
Van de oceanische lethargie

In de havenstad Amsterdam
Zijn zeelui die eten
Aan hagelwitte tafelkleden
Blinkende vissen

En ze tonen hun tanden
Om in het geluk te bijten
Om de maan los te haken
Om de masttouwen op te vreten

En ze stinken naar kabeljauw
Tot in het hart van de aardappels
Die hun grote handen uitnodigen
Terug te komen voor meer

Dan staan ze lachend op
In een geluid als van een storm
Doen hun gulp dicht
En gaan boerend weg

In de havenstad Amsterdam
Zijn zeelui die dansen
Terwijl ze hun buik wrijven
Tegen de buik van de vrouwen

En ze draaien en ze dansen
Als kotsende zonnen
In het verscheurende geluid
Van een ranzige accordeon

En ze verdraaien hun nek
Om zich beter te horen lachen
Tot plotseling
De accordeon uitblaast

Dan met een ernstig gebaar
Dan met een trotse blik
Halen ze hun jongeheer tevoorschijn
In het volle licht

In de havenstad Amsterdam
Zijn zeelui die drinken
En die drinken en drinken
En die opnieuw weer drinken

Ze drinken op de gezondheid
Van de hoeren van Amsterdam
Van Hamburg of van elders
Kortom ze drinken op de dames

Die aan hen hun mooie lichaam geven
Die aan hen hun deugdzaamheid geven
Voor een goudstuk
En als ze genoeg gedronken hebben

Gaan ze staan met de neus in de lucht
Ze snuiten hun neus in de sterren
En ze pissen zoals ik huil
Op de ontrouwe vrouwen

In de havenstad Amsterdam

Jean Lenoir, 'Parlez moi d'amour'

Jean Lenoir pseudoniem voor Jean Bernard Daniel Neuberger en geboren in 1891 te Parijs. Hij was een Franse songwriter, wiens werk bestond uit chansons en romantische liedjes uit de lichte film.

Zijn beroemdste nummer, waarvoor hij zowel melodie als songteksten schreef, was Parlez-moi d'amour (1930). Het was gecomponeerd voor het cabaret Chez les Borgia en werd opgenomen door Lucienne Boyer. In 1970 was het al uitgevoerd door

meer dan 167 artiesten, waaronder: Duke Ellington, Ray Charles, Maurice Chevalier en Barbra Streisand.

Pauze

'J'au deux amours'

Deze chanson is geschreven door Vincent Scotto en o.a. gezongen door Josephine Baker, artiestennaam van Freda Josephine McDonald en geboren in 1906. Zij was een Amerikaans-Franse danseres, zangeres en actrice. Baker groeide op in armoede. Als kind was ze dienstmeid bij verschillende families om vanaf haar twaalfde als dakloze te leven. Ze bedelde door op straat voor voorbijgangers te dansen.

Op haar vijftiende trad ze op in het Vaudeville in Saint Louis.

Hierna verhuisde ze naar New York en debuteerde begin jaren twintig op Broadway. In 1925 trad ze voor er eerst op in Parijs, onder andere in de Folies Bergère. In deze tijd verscheen ze ook bijna naakt op het podium en werd beroemd vanwege haar bananenrokje en haar erotische dansen. Vaak had ze dan een jachtluipaard bij zich, die zelfs een keer in de orkestbak gesprongen is.

In 1937 nam ze de Franse nationaliteit aan door met de Fransman Jean Lion te trouwen en ging ze definitief in Frankrijk wonen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog deed ze verzetswerk voor de Résistance

door haar positie te gebruiken om inlichtingen te verkrijgen. Hiervoor werd zij later onderscheiden met het Croix de Guerre, de Herinneringsmedaille van de Vrijwilligers van het Vrije Frankrijk en de Verzetsmedaille. Zij droeg ook het ridderkruis van het Legioen van Eer. Baker is overleden in 1975.

‘Sous le ciel de Paris’

Deze chanson is geschreven voor de film onder dezelfde titel. Grote namen hebben deze chanson gezongen waaronder piaf, Gréco en Yves Montand.

Jacques Brel, ‘Ne me quitte pas’

Is een lied uit 1959 over een van de oudste thema's uit de muziek, een verbroken liefde. Het werd Brel een van zijn grootste successen. Hij schreef het lied naar aanleiding van zijn breuk (of liever gezegd haar breuk) in de relatie met Suzanne Gabriello (Zizou), hoewel zij nergens in het lied genoemd wordt. Het lied behandelde volgens Brel zelf niet het verlaten zelf, maar meer de lafheid van hem in die relatie.

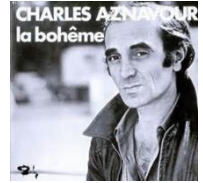

Claude Valade, ‘Sous une pluie d'étoiles’

Dit oorspronkelijk Japanse lied is en ook bekend als “Sukiyaki”.

Charles Aznavour, 'La bohème'

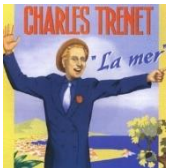
La bohème is een lied van Charles Aznavour en Jacques Plante, geschreven in 1965. Het lied vertelt het verhaal van een kunstschilder, die nostalgisch terugdenkt aan zijn jeugd op Montmartre.

'La complainte de la butte'

Dit lied is geschreven door Jean Renoir. La Complainte de la Butte is oorspronkelijk gecreëerd in Jean Renoir's Franse Cancan (1955) en is een klassieker geworden. Naast French Cancan is het lied te horen in de film Moulin rouge (2001).

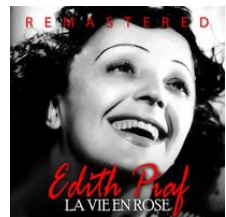
Charles Trenet, 'La Mer'

Naar verluidt schreef Trenet het lied La mer samen met Leo Chauliac in 20 minuten tijdens een treinreis tussen Carcassonne en Narbonne in 1943.

Edith Piaf, 'La vie en rose'

(Frans voor "Leven in roze", is een van de bekendere chansons van Piaf. De tekst was geschreven door Piaf zelf. In eerste instantie dacht Piaf dat het chanson geen succes zou zijn en ook niet zou worden. Het werd echter een publieksliefeling. In 1998 werd een documentaire uitgebracht over Édith Piaf, getiteld naar dit lied: La Vie en Rose.

Tijdens de Duitse bezetting in de Tweede Wereldoorlog schreef Piaf dit befaamde lied. Zij was toen zowel bij de Duitse bezetters als onder de Franse bevolking een geliefde zangeres.

Jean Ferrat, 'La montagne'

(Vertaling)

Ze verlaten een voor een de streek
Om elders hun brood te gaan verdienen
Ver van de grond waar ze zijn geboren.
Al lang dromen ze ervan,
Van de stad en zijn geheimen
Van formica en bioscoop
De oudjes die waren niet wonderlijk
Als ze machinaal met de revers van hun mouw
hun lippen afveegden
Maar ze wisten op het goede ogenblik
kwartel of patrijs te doden
En geitenkaas te eten.

En toch, wat zijn de bergen mooi
Hoe kun je het je voorstellen,
bij het zien van een zwerm zwaluwen,
dat de herfst is gearriveerd ?

Met hun armen boven hun hoofden
Hebben ze muurtjes opgebouwd
Tot aan de top van de heuvel
Welk belang de dagen, de jaren
Ze hadden allen een goed hart
Knoestig als de wortels van een wijnstok
De wijngaard groeit richting bos
En zal geen wijn meer geven
Het was een vreselijke slechte wijn
Maar hij gaf honderdjarigen,
Zoveel, niet wetende wat ermee te doen,
Tenzij je hoofd ervan ging draaien

Twee geiten en een paar schapen,
Het ene jaar goed, het andere slecht
En zonder vakantie of uitstapjes
De meisjes willen naar het bal
Het is tenslotte heel normaal
Je leven te willen leven.
Hun leven, ze zullen agent of ambtenaar zijn
Kunnen wachten zonder zorgen
Tot het klokje van pensioen heeft geslagen
Het hangt er maar vanaf waar je van houdt
En thuiskomen in je sociale woninkje
Om kip gevoed met hormonen te eten.

“KLUP EFFE D’R UIT”

ONTVANGT U GRAAG
WEER OP

23 NOVEMBER

14.00 UUR

**THEMA:
LAS VEGAS**

**JAN NIJSTEN ZINGT
ELVIS PRESLEY**